

Sygn. akt XVII AmA 45/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Dariusz Dąbrowski**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2023 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 30 grudnia 2020 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmA 45/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2020 r., NR (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086, dalej jako: „uokik”), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, nałożył na (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości 25.000 zł, stanowiącą równowartość 5.868,54 euro, za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w wezwaniu z dnia 26 września 2019 r. oraz w wezwaniu z dnia 5 listopada 2019 r. wystosowanych w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie o sygn. (...),

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695, dalej jako: „k.p.a.”), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK postanowił obciążyć (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej określonej w pkt I

decyzji w wysokości 29,50 zł oraz zobowiązać do ich zwrotu na jego rzecz w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Powód zaskarżył ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- a. art. 83 uokik w zw. z art. 6 i 7 k.p.a. poprzez przyjęcie, że Spółka dwukrotnie zignorowała wezwania Prezesa do przedłożenia żądanych informacji niezbędnych dla prowadzonego postępowania wyjaśniającego,
- b. art. 44 k.p.a. w zakresie ustaleń faktycznych, iż w niniejszej sprawie doszło do doręczenia skierowanych do Spółki wezwań w trybie tzw. doręczenia zastępczego,
- c. art. 84 uokik w zw. z art. 232 k.p.c. poprzez brak wykazania, zgodnie z obciążającą Prezesa regułą rozkładu ciężaru dowodów, że wezwania kierowane do Spółki zostały zignorowane przez ten podmiot, co stanowi naruszenie art. 50 ust. 1 uokik.
- d. art. 106 ust. 2 pkt 2 w zw. art. 50 ust. 1 i 2 uokik poprzez zastosowanie interpretacji rozszerzającej odpowiedzialność Spółki, polegającej na nałożeniu kary pieniężnej, mimo okoliczności wskazujących na fakt, iż Spółce nie zostały doręczone wezwania,
- e. art. 111 uokik poprzez nałożenie kary bez uwzględnienia okresu, stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy,
- f. naruszenie zasady proporcjonalności nałożenia na Spółkę kary w wysokości odbiegającej znacząco od stopnia naruszenia przepisów proceduralnych ustawy.

Wobec powyższego, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o zmianę decyzji w części dotyczącej wysokości kary pieniężnej i miarkowanie wysokości kary wobec jej niewspółmiernej dotkliwości ewentualnie o zmianę przedmiotowej decyzji w trybie autokontroli na podstawie art 132 k.p.a. w zw. z art. 81 ust. 3 uokik. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania wg. norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Pozwany wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od Powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W piśmie z 26 września 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów („Prezes UOKiK”) poinformował Przedsiębiorcę o prowadzenia postępowania wyjaśniającego, w sprawie ustalenia czy zasady oferowania i nabywania przez inwestorów, w tym konsumentów, kamieni szlachetnych w ramach programu (...) oraz nabywanie akcji spółki (...) S.A. w ramach przedsięwzięcia „(...)” nie prowadzą do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów.

Tak też, działając w oparciu o art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, wezwał przedsiębiorcę (...) S.A. z siedzibą w P. do udzielenia następujących informacji:

- 1) wskazania i opisanie przedmiotu działalności gospodarczej Spółki;
- 2) przekazania umowy Spółki wraz z aneksami, o ile dokonywano zmiany umowy Spółki;
- 3) podstawowych informacji nt. (...) S.A. z/s w W. jak: dane o nazwie lub firmie przedsiębiorcy, siedzibie i adresie oraz ewentualne oddziałach, adresie do korespondencji;

4) przedstawienia zasad funkcjonowania, szerszego ich omówienia oraz wyjaśnienia zasad udziału w przedsięwzięciu „(...)” (dalej także: Przedsięwzięcie), w tym w szczególności poprzez wskazanie:

a) jakie czynności należy podjąć oraz jakie warunki należy spełnić, aby wziąć udział w Przedsięwzięciu. Należy wskazać, kto może nabyć akcje Spółki oraz na jakich warunkach;

b) daty rozpoczęcia Przedsięwzięcia;

c) ile osób, na dzień otrzymania niniejszego pisma, nabyło akcje J. L.;

d) czy akcje w ramach Przedsięwzięcia może nabyć konsument;

e) wskazania, według stanu na dzień udzielania odpowiedzi na niniejsze pismo, liczby obywateli polskich, którzy nabyli akcje w ramach Przedsięwzięcia;

f) czy od momentu rozpoczęcia Przedsięwzięcia Spółka otrzymała skargi /reklamacje dot. udziału w Przedsięwzięciu. Jeśli tak, należy podać ilość skarg/reklamacji oraz wskazać czego dotyczyły;

g) kanałów, za pośrednictwem których Przedsięwzięcie jest reklamowane (np. Internet, czasopisma). Jeżeli Przedsięwzięcie jest reklamowane, należy przekazać materiały reklamowe/marketingowe.

h) przekazania prospektu emisyjnego (memorandum informacyjnego) dla akcji J. L..

Wezwanie to zostało skierowane do Przedsiębiorcy, za pośrednictwem operatora pocztowego, listem poleconym (nr przesyłki (...)), na adres ujawniony w Centralnej Informacji KRS tj. Aleja (...), (...)-(...) W.. Po dwukrotnym awizowaniu, korespondencja została zwrócona do nadawcy w dniu 21 października 2019 roku, z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

Dowód: Wezwanie z dnia 26 września 2019 r., k. 4 akt adm., koperta – k. 6 akt adm.

Wezwanie do udzielenia informacji, zostało przez Prezesa UOKiK skierowane również do spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (KRS: (...)), której Prezesem Zarządu jest P. D. K.. Pan D. K. jest również Prezesem Zarządu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Spółka (...) udzieliła odpowiedzi na wezwanie Organu. Poinformowała, że w zakresie odpowiedzi na pytania dotyczące projektu „(...)”, właściwa jest spółka (...).

Dowód: Pismo z 25 października 2019 r., k. 8 akt adm.,

Wobec tego, w dniu 5 listopada 2019 roku, Prezes UOKiK wystosował do Przedsiębiorcy – (...) S.A. ponowne wezwanie o udzielenie ww. informacji. Pismo to zostało nadane listem poleconym (nr przesyłki(...)) na adres ujawniony w Centralnej Informacji KRS tj. Aleja (...), (...)-(...) W.. Przesyłka ta była dwukrotnie awizowaniu, po czym pismo zostało zwrócone do nadawcy w dniu 4 grudnia 2019 roku, z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

Dowód: Wezwanie z 5 listopada 2019 r., k. 5 akt adm., koperta – k. 7 akt adm.

Ze względu na powyższe, Prezes UOKiK postanowił wszcząć postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, w związku z nieudzieleniem informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wezwaniu z dnia 26 września 2019 r. oraz w wezwaniu z dnia 5 listopada 2019 r., skierowanych do Przedsiębiorcy w ramach postępowania wyjaśniającego, prowadzonego w sprawie o sygn. (...).

Korespondencja kierowana do Przedsiębiorcy, również została zwrócona z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

Dowód: Postanowienie z dnia 14 lutego 2020 r., k. 1 akt adm., koperta – k. 19 akt adm.

Spółka nie ustosunkowała się przedmiotowych wezwań. (okoliczność bezsporna)

Prezes UOKiK zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się z materiału dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Dowód: Zawiadomienie o zakończeniu postępowania z 1 grudnia 2020 r., k. 28 akt adm.

Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia. (okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 uokik. przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Przepis ten może znaleźć zastosowanie w ramach każdego z postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK (zob. art. 47 uokik) w tym w ramach postępowania wyjaśniającego, mającego na celu badanie określonej gałęzi gospodarki (wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2008 r., III SK 15/08). Postępowanie wyjaśniające nie toczy się przeciwko konkretnemu przedsiębiorcy i ma na celu przede wszystkim ustalenie, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowań, o których mowa w art. 48 ust. 2 uokik.

Artykuł 50 ust. 2 ustawy, określa niezbędne elementy żądania, aby uznać je za wiążące przedsiębiorcę, co pozwala, w razie nieuczynienia (choćby nieumyślnie) jemu zadość, skorzystać z sankcji przewidzianej w art. 106 ust. 2 pkt 2 Ustawy. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (art. 50 ust. 2).

W myśl art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W przedmiotowej sprawie, istota sporu dotyczyła przede wszystkim stwierdzenia, czy uzasadnione było zastosowanie przez Organ instytucji tzw. doręczenia zastępczego, wynikającej z art. 44 k.p.a. oraz czy istniały podstawy do nałożenia na powodową spółkę kary pieniężnej, za nieudzielenie żądanych przez Prezesa UOKiK informacji.

Powód kwestionował stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, wskazując, że brak odpowiedzi na wezwania Prezesa UOKiK wynikał z braku świadomości Zarządu Spółki o istnieniu takiej korespondencji. Powód podniósł, że przedmiotowe wezwania nie były doręczane przez operatora pocztowego. Dodał również, że Spółka dowiedziała się o prowadzonym przez Organ postępowaniu wyjaśniającym, dopiero 5 lutego 2021 r., na skutek publikacji takowego komunikatu na stronie internetowej Prezesa UOKiK.

Czyniąc wstęp do dalszych rozważań, warto wyjaśnić, że Prezes UOKiK, dwukrotnie skierował do Powoda wezwanie o udzielenie informacji – datowane na 26 września i 5 listopada 2019 roku. Jak jednak ustalono, korespondencja skierowana na adres spółki ujawniony w Rejestrze Przedsiębiorców KRS, po dwukrotnym awizowaniu, została zwrócona do nadawcy z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

Sąd nie podzielił argumentacji strony powodowej przedstawionej w odwołaniu.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przez Pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 6 i 7 k.p.a., należy wskazać, iż co do zasady tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, poprzedzającego postępowania sądowe. Celem postępowania sądowego nie jest bowiem przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontrydiktoryjnym, w którym uwzględniany jest materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu przed sądem cywilnym. Tutejszy Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontrydiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05).

Jednocześnie należy podkreślić, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Niemniej jednak, Sąd nie podzielił również zarzutu naruszenia przez Pozwanego art. 44 k.p.a. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wezwanie z 26 września 2019 roku zostało przekazane do doręczenia 30 września 2019 r. Przedsiębiorca nie odebrał korespondencji, wobec tego, pismo to przez 14 dni znajdowało się w placówce pocztowej, w następstwie czego, w dniu 21 października 2019 r. zostało zwrócone do nadawcy. Drugie wezwanie, datowane na 5 listopada 2019 r., wobec niezastania adresata, również zostało skierowane do placówki pocztowej. Po upływie czternastu dni, tj. w dniu 4 grudnia 2019 r., zwrócono je do nadawcy.

Należało zatem przyjąć, że nieodebranie przez Przedsiębiorcę ww. korespondencji, uzasadniało jej zwrot do nadawcy. W rezultacie, wezwanie do udzielenia informacji, zarówno z dnia 26 września 2019 roku, jak i z 5 listopada 2019 roku, pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Wobec powyższego, Sąd nie dopatrywał się nieprawidłowości w zastosowaniu przez Organ przepisu art. 44 § 4 k.p.a., zgodnie z którym, doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w art. 44 § 1 k.p.a., a pismo pozostawia się w aktach sprawy. Zaś zgodnie z art. 44 § 1 k.p.a. razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43:

1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego;

2) pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

Warto dodać, że przedmiotowe wezwania były kierowane na adres Spółki, ujawniony w Rejestrze Przedsiębiorców KRS. Wymaga podkreślenia, że artykuł 17 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym wprowadza domniemanie prawne, co do prawdziwości danych wpisanych do rejestru. Domniemanie to realizuje funkcję ochronną dla osób trzecich, dokonujących czynności prawnych z podmiotem wpisanym do rejestru. Ustanowione w art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym domniemanie jest domniemanem prawnym wiążącym organy administracji oraz sądy. Z systemu domniemania prawdziwości wpisu w rejestrze, uregulowanego w art. 17 ustawy o KRS, wynikają pewne rygory i domniemania prawne, służące zapewnieniu pewności i bezpieczeństwa obrotu. (Wyrok WSA w Warszawie z 8.04.2022 r., I SA/Wa 2097/21, System Informacji Prawnej LEX nr 3348911).

Z powyższego należy także wywieść, że ujawnienie w KRS danych, w przedmiotowej sprawie – adresu Spółki, rodzi określone konsekwencje prawne. Istotnym jest, że strona powodowa jest Przedsiębiorcą, zatem to na Powodzie ciąży obowiązek zorganizowania prowadzonej działalności w taki sposób, aby zapewnić spółce prawidłowe funkcjonowanie, także w zakresie obiegu (odbioru) korespondencji.

Chybiona jest także argumentacja Spółki, związana ze sposobem doręczania pism przez operatora pocztowego w trakcie trwania pandemii koronawirusa. Słusznie zauważył Prezes UOKiK, że przedmiotowa kwestia nie jest związana ze zwrotem korespondencji w niniejszej sprawie. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało również nadane i przekazane do doręczenia przed wejściem w życie ustawy z 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2, która dokonała zmian w ustawie z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, dodając do art. 37 m.in. ust. 4a, o którym mowa w odpowiedzi na reklamację usługi pocztowej Spółki.

Trzeba powtórzyć, za Pozwanym, że obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwrócił się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny, informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa UOKiK. Zatem, taki obowiązek ciąży również na powodowej spółce. W związku z tym, niesłuszne jest zapatrywanie Powoda, jakoby żądane informacje Prezes UOKiK mógł samodzielnie pozyskać z odpowiednich rejestrów (poza informacjami o ilości osób, które nabyło akcje spółki oraz procedurze ich zakupu).

W tym miejscu warto podkreślić, że skierowane do Przedsiębiorcy wezwania, zostały wystosowane w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia czy zasady oferowania i nabywania przez inwestorów, w tym konsumentów, kamieni szlachetnych w ramach programu (...) oraz nabywanie akcji spółki (...) S.A. w ramach przedsięwzięcia „(...)” nie prowadzą do naruszenia zbiorowego interesu konsumentów oraz przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub innych ustaw chroniących interesy konsumentów. Wezwania te zostały skierowane zarówno do powodowej spółki, jak i do spółki (...). Jak bowiem ustalono, w skład zarządu obu spółek, wchodził wówczas Pan D. K., przy czym Spółka (...), po pierwsze odebrała korespondencję, po drugie – odpowiedziała na przedmiotowe wezwanie. Spółka ta wyjaśniła jednak, że w zakresie odpowiedzi na pytania dotyczące projektu „(...)”, właściwa jest spółka (...).

Niewątpliwie zatem, wbrew twierdzeniu powodowej spółki, Pan D. K. posiadał wiedzę o postępowaniu wyjaśniającym, prowadzonym pod sygn. (...).

Pozostałe zarzuty odwołania, koncentrowały się przede wszystkim na braku zasadności nałożenia na spółkę kary pieniężnej oraz jej wysokości.

Sąd doszedł do przekonania, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów słusznie zastosował - przytoczony już wyżej - art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Warto przypomnieć, że zgodnie z tym przepisem, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji

żądanym przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 10 ust. 9, art. 1 ust. 3, art. 19 ust. 3, art. 23c ust. 3, art. 28 ust. 3 lub art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Przyjmuje się, że nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu. Przy tym trzeba wskazać, że Powód w żaden sposób nie wykazał, aby pozwany przekroczył zasady uznania administracyjnego.

Na marginesie warto dodać, że nałożona na Spółkę kara, została wymierzona we właściwej wysokości, z uwzględnieniem brzmienia art. 111 ust. 1 pkt 3 uokik. Sąd w pełnej rozciągłości podzielił rozważania dokonane przez Prezesa UOKiK w tym zakresie, bowiem zostały należycie osadzone zarówno w materiale dowodowym sprawy, jak i przepisach prawa. Wobec tego, argumentacja przedstawiona w odwołaniu, nie mogła skutkować uchYLENIEM bądź zmianą zaskarżonej decyzji.

Należy również zwrócić uwagę, że zaniechanie Przedsiębiorcy utrudniło w istotnym stopniu dokonanie ustaleń faktycznych pozwalających na osiągnięcie celu, w jakim wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające. Tym samym, Sąd zgodził się z Pozwanym, że nieudzielenie przez powodową spółkę odpowiedzi na skierowane do niej wezwania, utrudniło sprawny i efektywny przebieg ww. postępowania wyjaśniającego. Ponadto, w wezwaniach Prezesa UOKiK kierowanych do Spółki na etapie postępowania wyjaśniającego, znajdowały się pouczenia o grożących sankcjach.

Reasumując powyższe, decyzja Prezesa UOKiK także w zakresie nałożenia na Powoda kary pieniężnej w wysokości 25.000 zł, stanowiącej równowartość 5.868,54 euro, była uzasadniona.

Niewątpliwie, kara w tej wysokości pozostaje we właściwej proporcji do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia postępowania wyjaśniającego. Ponadto, jej wysokość pozwoli na realizację wszystkich przypisywanych jej funkcji.

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o - wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. - zasadę odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Pozwanemu, jako stronie wygrywającej sprawę, złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, kreślonej w § 14 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski